

[Rasmus Hansen.]

komme uden om et Hensyn til denne Kendserning. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til her i Dag at sige, at der i dette Forhold ligger en kraftig Opfordring til at fortsætte den socialdemokratiske Agitation, og denne Opfordring vil selvfølgelig blive fulgt, bl. a. for at sikre den fornødne Tilslutning fra Befolkningen til Gennemførelse af den Aldersrenteordning, som vi i Dag stiller Forslag om.

Af det Materiale, som har været til Raadighed for Udvalget under dets Arbejde, fremgaar det, at den overvejende Part af Aldersrentemodtagerne ikke har anden Indtægt end deres Rente. Ved Udarbejdelsen af vore Ændringsforslag har vi derfor navnlig bestræbt os for at gavne denne store Gruppe af Rentemodtagere. Det er vor Mening, at vi herved er gaaet til Grænsen for, hvad der for Tiden finansielt er muligt, naar der ogsaa skal skaffes Dækning for Omkostningerne ved Løsningen af mange andre sociale Opgaver. Gennemføres de socialdemokratiske Ændringsforslag, vil det nemlig betyde — saa vidt det har kunnet overses —, at den samlede Udgift til Alders- og Invaliderente vil blive ca. 448 Mill. Kr. om Aaret. Det er muligt, at der i dette Tal kan blive en mindre Forskydning. Det er vanskeligt at faa gjort op det helt nøjagtige Tal paa Forhaand, men Udgiften vil i hvert Fald blive lige i Nærheden af dette Beløb. Og dette store Beløb, dette meget store Beløb, vil vokse, fordi Aldersklasserne over 60 Aar i de kommende Aar vil være stigende. Det er derfor vor Opfattelse, at vi er gaaet saa langt, som det er forsvarligt; vi mener paa den anden Side, at vi heller ikke er gaaet længere, end det i enhver Henseende kan forsvares. Men desværre har den højtærede Arbejds- og Socialminister tilladt sig — og antagelig faaet den samlede Regerings Tilslutning dertil — at fremsætte sit Forslag om Revision af Aldersrentelovgivningen uden at have haft paalidelige Oplysninger om Rentemodtagernes Leveomkostninger i Landkommunerne, ja, endog uden at den højtærede Minister har været i Stand til at tilvejebringe disse Oplysninger indtil dette Øjeblik. Rigsdagen er derfor i den meget ubehagelige Situation, at den skal tage Stilling til Spørgsmaalet om nye Grundbeløb og om en ny Aldersrenteordning uden at kende Leveomkostningerne for Rentemodtagerne i Landkommunerne.

Socialdemokraterne i Udvalget har under disse Omstændigheder været henvist til en skønsommæssig Fremgangsmaade og har skønnet, at den højtærede Arbejds- og So-

cialminister har givet Rentemodtagerne i Landkommunerne mindre, end der tilkommer dem, fordi han har benyttet et Beregningstal, der er for lavt, efter vort Skøn, i Forhold til Leveomkostningerne. Socialdemokraterne har derfor — som det fremgaar af Betænkningen — benyttet et højere Beregningstal. For Byerne og for Landkommuner med bymæssige Bebyggelser paa over 1 500 Indbyggere ligger det anderledes. For disse Kommuner foreligger der Aftrapningstal, som er udregnet af Statistisk Departement. For Købstæderne er det rigtige Aftrapningstal ifølge de Oplysninger, som Udvalget har faaet fra Arbejds- og Socialministeriet, 88. Efter dette Tal burde Grundbeløbene være fastsat i Købstæderne, men det har den højtærede Arbejds- og Socialminister ikke gjort.

Den højtærede Minister har, skønt Statistisk Departement har fastslaaet, at Leveomkostningerne viser, at der for Købstædernes Rentemodtagere bør anvendes Beregningstallet 88, uden videre sat dette Beregningstal ned fra 88 til 85, og denne Uretfærdighed over for Byernes Rentemodtagere har i Udvalget ikke alene faaet Tilslutning fra Venstres Repræsentanter, men desværre ogsaa fra de Konservative og Det radikale Venstre. Det vil med andre Ord sige, at samtlige Rentemodtagere i Købstæderne ved Regeringsforslaget faar mindre, end de har Krav paa i Henhold til de af Statistisk Departement konstaterede Leveomkostninger. De af Arbejds- og Socialministeren og Regeringspartierne foreslaaede Grundbeløb hviler altsaa paa et Grundlag, som ikke er holdbart, og alene af den Grund, men ogsaa af andre Grunde, kan det næppe vare længe, før Regeringsforslaget, selv om det nu, hvis det vedtages af Rigsdagen, i visse Henseender bliver forbedret, maa tages op til Revision.

Mellem de socialdemokratiske Ændringsforslag er der et Forslag, som aabner Mulighed for, at enlige Kvinder fra 55 Aars Alderen kan oppebære Aldersrente undtagelsesvis, og naar ganske særlige Omstændigheder taler derfor. Det er for Socialdemokraterne en Skuffelse, at dette Forslag i Udvalget ikke har faaet Tilslutning fra den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen. Det ærede Medlem talte saa smukt og saa godt for en saadan Ændring, da Regeringsforslaget var til første Behandling her i Tinget. Det synes, som om Interessen har været svigtende under Udvalgsarbejdet. Det synes, som om det ærede Medlem kun er parat til pæne Ord,